

Letenky mám i rok předem. Last minute nákup je mýtus, říká lowcost cestovatel

Autor: Lenka Dvořáková
23. listopadu 2025 8:34

Procestoval 52 států, spal v poušti s trochou vody po boku, v horách balancoval nad roklemi a setkal se i s ozbrojenci. Jiří Petrák z Lovosic je lowcostový cestovatel – ten, kdo se vydává po světě jen s minimem peněz. Nyní chce o svých výpravách natočit film. „Chci, aby diváci viděli realitu cest na vlastní oči,“ říká dvaatřicetiletý dobrodruh.

Co vás vůbec přivedlo k cestování jen s batohem?

Od dětství jsem rád kreslil, ale postupně mě přestalo bavit sedět doma u stolu, a tak jsem začal objevovat kopce Českého středohoří. V jednadeceti přišly první výpravy s přespáním venku, často spojené s hudebními festivaly a pěšími túrami po Česku. Brzy poté jsem vyrazil s kamarády ke Gardskému jezeru v Itálii a část cesty už absolvoval sám. V roce 2015 jsem poprvé využil levné letenky – nejdřív do Bergama a Benátek a o rok později následovala první mimoevropská cesta do Izraele, s přespáváním pod širákem u Mrtvého moře. Od té doby mě cestování chytilo naplno.

Kolik zemí jste procestoval a jaké cesty si vy sám hodně považujete?

Během posledních deseti let jsem navštívil sólo 52 států a absolvoval 256 letů na čtyřech kontinentech. Za největší úspěch považuji realizaci čtyř dvouměsíčních cest, kdy jsem si našetřil peníze a vydal se sám s minimem informací jako batůžkář. Ve 22 letech jsem takto cestoval pěšky po Řecku, Gruzii a Maroku. Později jsem se zaměřil na destinace s extrémními teplotami – od přespávání za polárním kruhem až po kempování v poušti, kde jsem musel nosit litry vody.

Jak vypadá příprava vašich cest? Pracujete s detailním plánem, nebo necháváte věci plynout a spoléháte na improvizaci?

Příprava každé cesty začíná nákupem letenek, často i rok dopředu. To je jediná věc, na kterou jsem vázaný, zejména u lowcost letenek bez možnosti zrušení rezervace. Zbytek je už na improvizaci. Mám připravený obecný seznam věcí pro všechna roční období. Věci si naházím na hromadu a postupně vyřazuji to, co uznám za zbytečné. Významnou část batohu tvoří fototechnika, která může vážit až čtyři kila. Nikdy jsem si nepřiplácel za zavazadlo – vždy mi stačil batoh, protože při chůzi se počítá každý gram.

Lowcost cestování bývá často spojováno s romantikou, ale i s rizikem. Kde podle vás leží hranice mezi dobrodružstvím a hazardem?

Romantika je podle mě především v cestování bez ubytování a vychutnávání si východů a západů slunce na odlehlých místech mimo civilizaci. Člověk ale musí počítat s drsnými podmínkami a být na ně psychicky i fyzicky připraven. S věkem a zkušenostmi začne více vnímat, co je ještě dobrodružství a co už hazard. Do vědomého hazardu se rozumný člověk nepouští – ten přijde sám, když už není cesty zpět. Riskantní je například postup v horách ve srážu po kluzkém sněhu.

Jaké jsou podle vás nejčastější mýty o levném cestování?

Rozhodně mýtus o nákupu letenek na poslední chvíli. Někteří lidé si myslí, že když přijdou na letiště, dostanou volné sedadlo za nejnižší cenu. To už dnes vůbec neplatí. Všechno je potřeba rezervovat online předem – od letenek až po jízdenky. Na přepážce je každý zaměstnanec placený za to, že vám něco poradí nebo zařídí, což se promítne do ceny.

Vnímáte, pokud jde o peníze, rozdíly mezi kontinenty? Kde je cestování dostupnější a kde naopak i lowcost znamená vysoké náklady?

Rozdíly nevnímám ani tak mezi kontinenty, jako spíše mezi podnebnými pásy. Doporučuji cestovat na místa s odlišnými teplotami a přírodou, aby se člověk vytrhl ze stereotypu. Náklady na cestu záleží především na komfortu, který si chce člověk dopřát. Když se ocitnu ve státě, kde jsou ceny trojnásobné proti našim, snažím se omezit využívání místních služeb a přizpůsobit se podmínkám.

S jakými reakcemi místních se nejčastěji setkáváte, když zjistí, že cestujete s minimem peněz?

Lidé se často ptají, proč nespím v hotelu nebo proč cestuji sám. Není to o tom, že bych měl málo peněz, ale o samotném stylu cestování. Doma mám komfort, a proto na cestách vyhledávám dobrodružství a zážitky, které se v běžném životě zažít nedají.

Jiří Petrák

Narodil se v roce 1993. Pochází z Lovosic. Působí jako webdesigner a věnuje se cestování s minimálními náklady. Cesty dokumentuje, chystá z nich film. Za 10 let navštívil 52 států. Mezi jeho další zájmy patří skateboarding a kreslení.

Jakou roli ve vašem způsobu cestování hrají technologie – aplikace, sociální sítě a online komunity třeba?

Technologie dnes hrají klíčovou roli. Cestování se díky nim výrazně zjednodušilo a zpřístupnily se i exotické destinace, které si dříve nemohl každý dovolit. Základem je kvalitní smartphone s aplikacemi – offline mapy, aplikace na počasí, překladač, převod měn, vyhledávače dopravy a v neposlední řadě i ChatGPT, který se stal mým nepostradatelným rádčem. Online komunity, například facebookové skupiny zaměřené na konkrétní země, jsou skvělým místem, kde si lidé mohou vyměňovat rady a zkušenosti.

Na druhou stranu je důležité občas vypnout, na pár dní odložit technologie a vyrazit do přírody, kde není signál. Takový digitální detox je pro mě stejně důležitý jako samotné cestování.

Dokáže se „nízkonákladový“ cestovatel uživit jen cestováním? Je to i váš případ, nebo máte jiné zdroje příjmů?

Jsem webdesigner a občas natáčím. Musím dobře plánovat čas a maximálně využít dovolenou, státní svátky a víkendy. Za rok se mi tak podaří zvládnout kolem deseti cest do zahraničí. Letenky kupuji tak, abych mohl odjet rovnou po práci a vrátit se včas. Spaní na letištích, nádražích či kdekoliv po cestě k tomu neodmyslitelně patří. Lowcost cestovatele vnímám tak, že si našetří peníze, vycestuje a pak se vrátí zpět do práce, takže to nespojuji se stylem digitálních nomádů.

Zažil jste na cestách jistě řadu silných okamžiků. Které z nich vám zůstaly asi nejvíc v paměti?

Pozitivních zážitků mám mnoho, ale jsou to právě ty negativní, které se člověku více vryjí do paměti. V přírodě šlo často o přežití v extrémních podmínkách, setkávání s potulnými psy nebo boj s hmyzem, jako jsou komáři či mravenci. Ve městech mě zase několikrát okradli, proto se dnes už vyhýbám přespávání v parcích. Vzhledem k tomu, že chodím hodně pěšky, často se setkávám i s policejními nebo vojenskými kontrolami, zejména poblíž hlídaných objektů.

Největší český cestovatel projel všechny země i milionová města světa

Jak vás cestování změnilo po lidské stránce – v hodnotách, v přístupu k domovu či k lidem?

Cestování člověku zásadně změní pohled na svět. Začne si více vážit zážitků než majetku a stane se ohleduplnějším k přírodě i lidem. Zároveň si více uvědomí hodnotu domova, jak se říká: všude dobře, doma nejlíp.

Jaké máte plány na další cesty nebo projekty?

Do budoucna bych rád své cesty posunul na vyšší úroveň. Nejsem spisovatel, mnohem bližší je mi obraz a zvuk, proto chystám dokumentární film, který by z mých cest poskládal ucelený příběh. Chci ukázat realitu lowcost cestování tak, jak ji prožívám – bez příkras, se všemi riziky, nekomfortem, ale i nádhernými momenty, jež v běžném životě nezažijete. Materiál už mám za řadu let nasbíraný, teď je čas ho proměnit ve film s komentářem, který diváky vtáhne do dění.

© 1998–2026 MAFRA, a. s. a dodavatelé Profimedia, Reuters, ČTK, AP. Rozmnožování obsahu pro účely automatizované analýzy textů nebo dat dle ustanovení § 39c autorského zákona je bez souhlasu MAFRA, a. s. zakázáno. Jakékoliv užití obsahu včetně převzetí, šíření či dalšího zpřístupňování článků a fotografií je bez souhlasu MAFRA, a. s. zakázáno. Provozovatelem serveru iDNES.cz je MAFRA, a. s. IČ: 45313351.